

pligtede til at levere deres Erklæringer til selve den Paagjældende, idet det maatte befrygtes, at man under denne Forudsætning idetmindste ikke i alle Tilfælde vil faae ganske paalidelige Erklæringer. Man maa tage Menneffene, som de ere, og jeg troer, det vil indrømmes, at man maa befrygte, at Dvrigheden ikke i alle Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om at udtale sig imod de Paagjældende over deres personlige Forhold, kan ventes at ville gjøre det aldeles frit. Et andet Hensyn, men som vel mindre kan komme i Betragtning; er, at Dvrigheden ved altid at være forpligtet til at levere sin Erklæring tilbage til de Paagjældende, ofte vil udsætte sig for alle Slags Fortrædeligheder. Naar man ikke vil indrømme, at Sagen igjen skal gaae tilbage til Dvrigheden, og der saaledes skal verles Erklæring mod Erklæring mellem den Paagjældende og Dvrigheden, troer, jeg, det maa ansees for hensigtsmæssigst, at hver af Parterne, om jeg maa kalde dem saaledes, den vedkommende Privatmand og Dvrigheden, udtaler sig een Gang, og at man dermed lader Sagen være sluttet, hvorved det naturligvis ikke forhindres, at der fra vedkommende Ministerium kan indhentes nye Dplysninger, eller at den Vedkommende, naar han enten faaer Afslag eller paa anden Maade faaer et andet Resultat end det, han havde ventet, kan komme med et andet Andragende, og maafee deri fremkomme med nye Omstændigheder, som da kunne komme under Overveelse. Man frygter for, at Erklæringerne, naar de afgives hemmeligt, kunne blive partiske eller eenfædige, og det kan vist heller ikke nægtes, at der kan afgives Erklæringer, som ikke ere aldeles upartiske eller frie for Eenfædighed; men naar Erklæringen skal gives tilbage til den Paagjældende, og han igjen kan give en ny Erklæring over Dvrighedens Erklæring, da kan man heller ikke vente nogen Upartiskhed eller fortrinlig Alsidighed. Den, der kan ansees for at være mindst upartisk af disse to Vedkommende, er dog vistnok Parten selv; ikke fordi han er en Privatmand og hans Modstander Dvrigheden, men det ligger i Sagens Natur, at Enhver er meest partisk i sin egen Sag. Vil man altsaa ikke indskrænke sig til een Er-

klæring fra hver Side, men have Sagen behørigt oplyst, troer jeg ikke, man kan undgaae en temmelig stor Vidtløftighed, thi da vil det neppe kunne undgaaes, at Sagen igjen maa gaae tilbage til Dvrigheden, og man maatte vel i mangfoldige Tilfælde endog indhente Erklæringer fra andre Personer, og ikke lade det blive ved den Vedkommendes egen Erklæring over Dvrighedens Erklæring. Slige Erklæringer fra andre Personer indhentes vel ogsaa jævnlig nu af Dvrigheden; men det vilde blive nødvendigt i langt flere Tilfælde, naar den Erklæring, som Dvrighedspersonen havde givet, skulde gaae tilbage til den Paagjældende, idet der nemlig ved den Begunstigelse, som den Paagjældende søger, kan paaføres Andre et Tab; der kan opstaae Collisioner f. Ex. med Hensyn til Næringsforholdene, naar der nemlig ansøges om Bevilling til een eller anden Næring, og Andre kunde ønske at modsætte sig denne Bevillings Meddelelse, og skal man saaledes indhente Erklæringer fra alle Vedkommende, og Dvrighedens Erklæring derpaa skal gaae frem og tilbage mellem de Paagjældende og Dvrigheden, kommer man til en særdeles stor Vidtløftighed. En ganske almindelig Betragtning, der gjør, at Sagen ikke er uden Betænkelighed, er den, at den angaaer det egentlig Administrative. Det er Ansøgninger og Klager til Dvrigheden, og der behøves egentlig ikke nogen Lovregel for hvad Dvrigheden vil fordræ, for den afgjør Sagen; at den ikke vil afgjøre den uden de fornødne Dplysninger, er ganske naturligt, men der bør ikke sættes nogen bestemt Regel for, paa hvilken Maade disse Dplysninger skulle indhentes, og langt mindre kan der sættes nogen Skranke for det Antal Erklæringer, som Dvrigheden maatte ansee nødvendigt. Denne sidste Bemærkning har Hensyn til den anden § i Forslaget, det Foregaaende har derimod fornemmelig Hensyn til den 1ste §, som indeholder, at Erklæringerne ikke skulle være hemmelige. Den 2den § sætter en vis Skranke for Dvrighedens Erklæringer, idet den siger: „indkomme derefter med Ansøgningen saadanne Beviistligheder eller Dplysninger fra Supplicanten, betræffende Dvrighedens Erklæring, at vedkommende Overvrighed eller Ministerium anseer det nød-